

Tre gode hjelpere, fra v.:
Nils, Kristian jr. og Kristian sr. Øygarden

T6 Olstadrunden 32 km

Gamle setervoller med utsikt over frodige grønne jorder, eventyrskog, kjerrestier og grusvei. Et sykkeleldorado.

Av Åse Kari Gravråk

Hvor går riktig vei?

Fra Segalstad Seter trækker vi ut i full fart, peppet med godt humør, optimisme og pågangsmot. Sykkelkart er kjøpt inn og nøye studert i forkant, vi skal følge Peer Gyntveien ca. 2,5 km og ta av til venstre mot Frøysesetrene. Dette virker veldig greit, og vi tar til venstre der det er skiltet mot Nedre Frøysesetra. Etter ca. én km kommer vi til Rudstuen Seter og skjønner at vi har syklet feil. Her stopper veien delvis opp, og det er skiltet til andre rundturer i området. Vi trækker tilbake til Peer Gyntveien og noen meter lenger opp i bakken kommer vi til et nytt skilt som viser vei til Øvre Frøysesetra. I tillegg står det et skilt til Systugusetra som vi skal passere på veien ifølge kartbeskrivelsen. Okei, nå er vi i alle fall på riktig vei og vi trækker videre vestover. Frøysesetrene i kartbeskrivelsen er altså det samme som Øvre Frøysesetra som det står på skiltet.

Blindvei til besvær

Her er det praktfullt å sykle over setervol-

ler med nydelig utsikt. Vår første feilsykling og de ekstra tjue minuttene glemmer vi fort. Vi følger "hovedveien", men stusser litt da veien plutselig går i gjennom grinda til et setertun og fortsetter videre nedover mot elva. Dette kan ikke stemme. Heldigvis møter vi tre fiskere som kan hjelpe oss på rett vei. Yngre og eldre garde Øygarden kan fortelle at vi skulle tatt oppover til høyre ved et blindveiskilt (!), for det er nemlig ikke blindvei selv om det er skiltet sånn. Rett etter blindveiskiltet er det et kryss, og der skulle vi tatt til venstre kunne Kristian Øygarden fortelle. Vi takker for hjelpa og triller, sykler opp og tilbake 6-700 meter for å komme på rett kurs igjen. Rutebeskrivelsen i turkartet er kort og mangelfull, så her er det helt avgjørende å få en nøyaktig beskrivelse fra noen som er godt kjent.

Perfekt terreng

Endelig! Nå stemmer både kart og terreng og vi kan senke skuldrene og trække oppover, bortover og nedover på kjerreveier

og grusveier. Ingen biler, ingen andre syklistere eller fotturister. Det føles som vi har hele fjellet for oss sjøl. Etter flere kilometer i perfekt og variert terreng, sykler vi inn i en frodig eventyrskog der kjerreveien slynger seg idyllisk innover- og etter hvert nedover i Dørdalen.

Vi er til og med 100% i tråd med kartbeskrivelsen som kort og godt forteller oss at vi skal sykle på østsida av Dørja ned til Olstad.

Olstad

Det blir brattere og brattere nedover. Fjellet har vi lagt bak oss for lengst, og etter hvert skimter vi Olstad. Etter å ha stått på bremsene en god stund kjenner det behagelig å sveve ut på asfaltert vei når vi svinger ut til venstre på Fv 255 nederst i bakken. Det begynner å bli lenge siden vi la ut fra Segalstad Seter, blodsukkeret er lavt og det er på høy tid å fylle på med energi. Brødiskiva og vestlandslefsa går ned på høykant mens elva Jøra bruser glitrende forbi i jevn strøm.

Utsikt mot Skeikampen på tur vestover mot Systugusetra

Imponerende utsikt

Vi følger Fv 255, også kalt Bjørnsonvegen, ca. halvannen km før vi starter på klatringen oppover mot Aulstadgrenda (skilt mot Skei, 14 km)

Men for noen bakker! Og wow! For en utsikt! Aulstad kirke ligger nesten som en liten svane langs fylkesveien når du ser kirkebygget ovenfra langt oppe i bakken. En flokk med kyr nyter sommeren nede på et jorde, ingen tvil om at de har et behagelig liv med stor boltreplass, frisk luft og grønt gress på alle kanter. Denne utsikten veier litt opp mot slitne lår som skriker etter oksygen. Men å rusle oppover i sykelsko er ikke noe alternativ, så her blir det av og på sykkelen i de bratteste partiene. Heldigvis gir kombinasjonen bratte bakker/slit og flott utsikt en slags mestings- og lykkefølelse. En god belønning.

Rosa og blå høyballer

Vi sykler forbi et jorde der rosa og blå høyballer ligger på rekke og rad. Fargene symboliserer Felleskjøpets innsats for å sette fokus på brystkreft- og prostataforskning. Ti kroner per solgt plastrull går til kreftforskning. Så flott at bønder støtter

og viser engasjementet ved å bruke sine jorder til utstillingsvindu!

Geitrobekksletta

Stigningen fortsetter godt og lenge, og jeg begynner å lengte skikkelig etter bortover og nedoverbakker. Tenker stille inne i hodet at nå kan det ikke være så veldig langt igjen før det skal flate litt ut. Akkurat da virker det som min turvenn leser mine tanker.

- Det er nok et godt stykke igjen før vi er på toppen, sier han før han lett, irriterende lett, trækker videre og forsvinner bak neste bakkedopp. Her er det bare å bite tenna sammen og tenke at om ikke alt for lenge sitter jeg tilbakelent i hytteveggen med noe kaldt og leskende i glasset.

Vi sykler nå langs Kyrkjevegen og kommer til en liten slette – Geitrobekksletta, og her dukker skiltet "Olstadrunden" opp. Akkurat på grensa mellom Olstad og Østre står dette skiltet. Men hvor langt er det igjen til Skei mon tro? Vi kan etter kartet å dømme tro at det er ca. 5-6 km, det er overkommelig da vi vet at siste del er herlig nedover og bortover. Vi fyller på

vannflaskene i bekken og deler den siste vestlandslefsa før vi tar fatt på innspurten mot Liseter, Glåmhaugen og Austlid. Raudsjøen, som er den største innsjøen i Gausdal kommune, kommer til syne på høyre side. Iflg. Wikipedia er innsjøen et reguleringsmagasin for Raua kraftverk, og det går en rørgate fra sjøen til kraftverket ned i bygda.

Gleden er stor når Skeikampen endelig dukker opp bak noen grantopper. Jeg tar på vindjakka som hittil har ligget i sekken, og med litt vind i ryggen blåser vi lett nedover og bortover mot Skei, herlig!

Tydlig skilting - flere syklist

Olstadrunden er variert, flott og noe krevende i lange bratte partier. Det kan være en god dagstur for tursyklist, eller en heftig treningstur for de som ønsker den varianten.

Opp sist men ikke minst, hvis "T6 Olstadrunden" blir tydelig skiltet i hvert eneste kryss langs hele veien, vil flere syklist bli oppmerksomme på denne imponerende ruta som går gjennom et fantastisk kulturlandskap.